

پیش‌بینی فرسودگی تحصیلی بر اساس نشاط ذهنی، انعطاف‌پذیری روان‌شناختی و خودکارآمدی تحصیلی دانش‌آموزان در دوره‌ی آموزش مجازی

مریم‌سادات عرب جعفری*^۱، راضیه ایروانی^۲، ریحانه فهامی^۳

۱. کارشناسی ارشد روان‌شناسی تربیتی؛ آموزگار مرکز آموزشی و توانبخشی مشکلات ویژه یادگیری، آموزش و پرورش

شهرستان جرقویه

۲. کارشناسی مشاوره؛ مدیریت مرکز آموزشی و توانبخشی مشکلات ویژه یادگیری، آموزش و پرورش شهرستان جرقویه

۳. دکترای علوم تربیتی؛ استادیار دانشگاه پیام نور گز

چکیده

هدف از پژوهش حاضر پیش‌بینی فرسودگی تحصیلی بر اساس نشاط ذهنی، انعطاف‌پذیری روان‌شناختی و خودکارآمدی تحصیلی دانش‌آموزان در دوره‌ی آموزش مجازی بود. روش پژوهش توصیفی همبستگی بود. جامعه‌ی آماری پژوهش دانش‌آموزان دختر مقطع متوسطه‌ی دوم منطقه‌ی جرقویه‌ی سفلی در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ بودند که تعداد آن‌ها بر اساس آمار ارائه‌شده از سوی مدیریت آموزش و پرورش شهرستان ۷۰۰ نفر بود و با استفاده از فرمول کوکران، حجم نمونه متناسب با جامعه ۲۴۸ نفر مشخص شد؛ در ادامه با استفاده از شیوه‌ی نمونه‌گیری در دسترس، لینک پرسشنامه‌های پژوهش برای نمونه‌ی آماری ارسال شد. جهت گردآوری داده‌های پژوهش از پرسشنامه‌ی فرسودگی تحصیلی دانش‌آموزان شوفلی و همکاران (۲۰۰۰)، مقیاس نشاط ذهنی ریان و فردریک (۱۹۹۷)، پرسشنامه‌ی انعطاف‌پذیری روان‌شناختی دنیس و وندروال (۲۰۱۰) و پرسشنامه‌ی خودکارآمدی تحصیلی جینکز و مورگان (۱۹۹۹) استفاده شد. داده‌ها با استفاده از روش‌های آماری ضریب همبستگی و تحلیل رگرسیون و با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه‌ی ۲۳ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج تجزیه و تحلیل فرضیه‌های پژوهش نشان داد فرسودگی تحصیلی بر اساس نشاط ذهنی، انعطاف‌پذیری روان‌شناختی و خودکارآمدی تحصیلی دانش‌آموزان در دوره‌ی آموزش مجازی قابل پیش‌بینی است ($P < 0/05$).

واژگان کلیدی: فرسودگی تحصیلی، نشاط ذهنی، انعطاف‌پذیری روان‌شناختی، خودکارآمدی تحصیلی